

یک معمار اسپانیایی کارخانه قدیمی سیمان را به قصری مدرن تبدیل کرد.

معمار اسپانیایی، ریکاردو بوفیل، در سال ۱۹۷۳ از یک کارخانه سیمان دوران جنگ جهانی اول دیدن کرد. پس از آن وی تصمیم می‌گیرد که کارخانه قدیمی سیمان را که نزدیک شهر بارسلون قرار گرفته، خریداری و به یک خانه پرشکوه به نام لافابریکا تبدیل کند.

کارخانه سیمان

تقریباً ۴۵ سال پیش بود که بوفیل احساس کرد در این کارخانه سیمان مخروبه (واقع در شهر کاتالونیا اسپانیا) پتانسیل عالی نهفته است. در اولین دیدار از کارخانه سیمان، بوفیل سیلوهای متعدد، یک دودکش بلند و یک فضای ماشین پیدا کرد که شرایط خوبی داشتند. از دیگر مشاهدات وی یک تونل زیرزمینی به طول چهار کیلومتر بود.

بوفیل کارخانه سیمان را خرید و فوراً نوسازی آن را به همراه صنعتگران محلی کاتالان شروع کرد. هدف او تبدیل کارخانه قدیمی سیمان به یک خانه قابل سکونت و یک استودیو بود؛ ترکیبی از سورئالیسم، بروتالیسم و مدرنیسم.

ساخت و ساز

ساخت این خانه بیش از ۴۰ سال طول کشید. کار ساخت با تخریب قسمتی از کارخانه شروع شد. این کار با دینامیت و مته سوراخ‌کن سنگ انجام شد و به مدت بیش از یک سال و نیم به طول انجامید.

ساخت و تخریب در این پروژه یک کار دقیق بود که در نتیجه آن قسمت‌ها و فضاهای پنهان آشکار شدند. در نتیجه این فرآیند سیلوها و باغ‌ها ظاهر شدند.

محل سکونت

گروه ریکاردو اولین مرحله نوسازی را تکمیل و اقدام به تزئین داخلی کارخانه قدیمی سیمان کردند.

قسمت فوقانی کارخانه که حجم زیادی از سیمان داشت، به فضای نشیمن اصلی تبدیل شد، به طوری که شبیه یک مکعب کامل با تعدادی پنجره قوسی شکل باشد. بوفیل فضا را «بومی، به یاد ماندنی و پروتالیست (سبکی از معماری)» توصیف می‌کند.

طبقه میانی کارخانه شامل یک اتاق «صورتی» با رویه دیوار سنتی مراکشی می‌باشد. این اتاق محل نشیمن خصوصی و کوچک‌تری را به همراه یک شومینه بزرگ در اختیار قرار می‌دهد. اتاق با میز غذاخوری مستطیلی آراسته شد. با طراحی گروه هنر، میز از یک تکه سنگ مرمر آلیکانته (شهری در اسپانیا) ساخته شد. همچنین کاناپه‌های چرمی سیاه، تعدادی صندلی و چهار پایه در این اتاق قرار گرفت تا طرح ویرایش شده آنتونیو گلودی اجرا شود.

طبقه همکف کارخانه شامل اتاق غذاخوری و آشپزخانه می‌باشد که به عنوان محل نشستن خانواده تعریف می‌شود. این فضا با یک میز مرمر مستطیلی که روی پایه‌های آهنی قرار دارد، مزین شد. میز با صندلی‌های تونت (نوعی صندلی) که نشیمن و تکیه‌گاه آنها از جنس حصیر بود، احاطه شد. در این محل همچنین از شومینه‌های دو طرفه‌ای که توسط اسکار تاسگویتس طراحی شده نیز استفاده شد.

لافابریکا به یک خانه پرشکوه دارای حس مدرن اما با جذابیت باستانی تبدیل شد. فضاهای لافابریکا هر کدام دارای طراحی منحصر به فرد برای اهداف خاص هستند؛ هیچ دو فضایی کاملاً شبیه به هم نیستند.

محل کار

بوفیل لافابریکا را به این صورت توصیف می‌کند «محل عالی برای کار. زندگی در اینجا با تفاوت خیلی کم بین کار و فراغت ادامه می‌یابد». لافابریکا تنها محل زندگی بوفیل نیست بلکه محل کار و شرکت معماری او نیز محسوب می‌شود. بوفیل می‌گوید: «در

حال حاضر من اینجا بهتر از هر جای دیگر زندگی و کار می‌کنم. برای من تنها جایی است که می‌توانم تمرکز کنم و ایده‌ها را در کوتاه‌ترین روش به هم پیوند دهم.»

تیم بوفیل از محل کار به عنوان کارگاه هنر استفاده می‌کنند که در سیلوهای کارخانه واقع شده است. این چهار طبقه از طریق پله‌های گردی به هم مرتبط شده‌اند. گالری‌های زیرزمین شامل اتاق‌هایی برای مدل سازی و بایگانی می‌شوند. فضای کار در لافابریکا فرهنگ شرکت را نشان می‌دهد. گذشته از این، این طرح علاوه بر ایجاد محیطی ایده آل برای خلاقیت و تمرکز فردی، کار تیمی را نیز تقویت می‌کند.

سالن کارخانه به فضای کنفرانس و نمایشگاه تبدیل شد. فضای بزرگ نمایشگاه دارای سقفی با ارتفاع ۱۰ متر است. دیوارهای بتنی جو صنعتی کارخانه را حفظ می‌کنند. انحا یادآور کاربری قبلی سازه هستند.

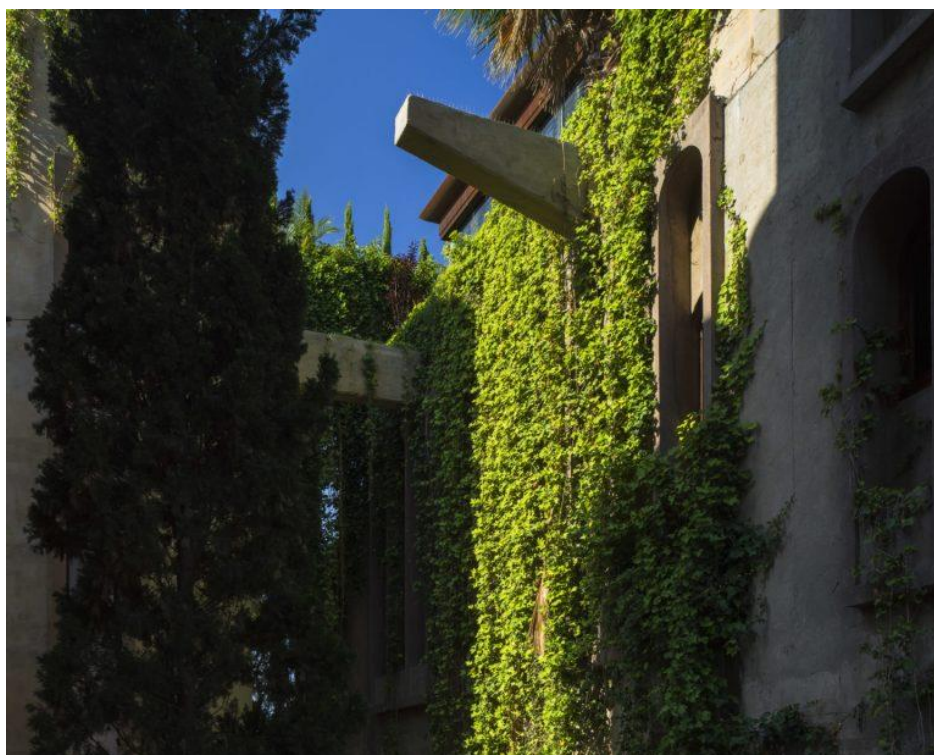

ایجاد کمی تغییرات در معماری جذاب و به لحاظ بصری گیرا است. این فضا تنها با تغییرات اندکی تزئین شد. طراحی قطعات برای تزئین این فضا توسط شرکت طراحی تالر (Taller Design) انجام شد.

باغ‌ها

سرسبزی و کاشتن گیاه به خاطر تلطیف زمختی نماهای بتنی ضروری بود.

در باغ لافابریکا انواع مختلفی از گیاهان کاشته شد، بیشتر انحا درختان اوکالیپتوس، نخل، زیتون، آلو و گیاه حساس میموسا بودند. همچنین درخت‌های بالارونده برای پوشش بتن نمایان در کنار دیوارها کاشته شد.

باغهای زیبا کارخانه قدیمی را به خانه افسانه‌ای تبدیل کردند.

سیر تکاملی

لافابریکا یک پروژه مستمر بدون پیش‌بینی انتها برای آن است. بوفیل تکامل تدریجی پروژه را با طول زندگی و نگرش خلاق خود مقایسه کرد. لافابریکا «همیشه یک کار ناتمام باقی خواهد ماند» که به جذابیت سمبلیک آن می‌افزاید.

مترجم: رامین حسن‌زاده‌ساوجبلاغی

منبع:

<http://interestingengineering.com/spanish-architect-transforms-old-cement-factory-into-modern-castle/>